

Sędzią
Przewodniczącą
III Wydziału Karnego
Sądu Rejonowego dla Warszawy Żoliborza
w Warszawie
SSR Joanna Wasilewska-Mikusek

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 sierpnia 2017 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Żoliborza w Warszawie III Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca: SSR Dorota Lorys – Kosyło

Protokolant: Sebastian Kozik, Ewelina Szewczyk, Dorota Strąk, Karolina Łaszczczyk,
Konrad Achciński, Anna Wiśniewska, Katarzyna Bielińska, Aneta Daszewska
bez udziału Prokuratora

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 26 czerwca 2014r., 19 września 2014r., 28 listopada
2014r., 19 sierpnia 2015r., 2 grudnia 2015r., 18 lutego 2016r., 7 kwietnia 2016r., 8 listopada
2016r., 13 stycznia 2017r., 1 sierpnia 2017r. oraz 18 sierpnia 2017r. sprawy:

Piotra Rusieckiego, syna Kazimierza i Haliny z domu urodzonego w dniu

Tadeusza Krysteckiego, syna Franciszka i Janiny urodzonego w dniu 9

oskarżonych o to, że:

w dniu 2 grudnia 2010 r. będąc autorami artykułu pt. „Grunt pod specjalnym nadzorem” opublikowanego w gazecie „Twoje Łomianki” nr 16 (strona 2) podpisani literą „Z” publicznie pomówili Wiesława Pszczółkowskiego, pełniącego wówczas funkcję burmistrza Łomianek - funkcjonariusza publicznego i jednocześnie kandydata na burmistrza Łomianek przed II turą wyborów na funkcję burmistrza Łomianek, wyznaczonych na dzień 5 grudnia 2010r. o to, że:

cytat z artykułu w wydaniu nr 16 gazety „Twoje Łomianki” z 2 grudnia 2010r.:
„25.06.2008 roku pan burmistrz Pszczółkowski przekraczając swoje uprawnienia podpisał akt notarialny z firmą GALLMAR (reperytorium A nr 6753/2008). Tym samym gmina nieodwracalnie straciła szansę na uratowanie cennych gruntów, których była właścicielem”,

oraz w dalszej części artykułu:

„W niewyjaśnionych i utajnionych okolicznościach pan Pszczółkowski przekraczając swoje uprawnienia wynikające z uchwały Rady Miejskiej z 28 maja 2008 roku pozbył się na zawsze szansy na budowę mieszkań komunalnych przez firmę Gallmar. Gmina zniósła wszelkie zobowiązania firmy Gallmar i zamiast budynku komunalnego przekazała panu burmistrzowi, reprezentującemu gminę, kwotę 2,5 mln zł, a chwilę później sprzedała ten teren firmie Ronson już za 22 mln zł”,

a zatem o takie postępowanie, które naraziło Wiesława Pszczółkowskiego na utratę zaufania niezbędnego do sprawowania zajmowanego stanowiska oraz pełnienia funkcji publicznych, przy czym czynu tego dopuścili się poprzez podżeganie redaktora

naczelnego Agnieszkę Zielińską do opublikowania artykułu własnego autorstwa przy
użyciu środka masowego przekazu
tj. o czyn z art. 212 § 1 i 2 k.k, w zw. z art. 18 § 1 i 2 k.k.

- orzeka -

- I. oskarżonych Piotra Rusieckiego i Tadeusza Krysteckiego w ramach zarzucanego im czynu uznaje za winnych tego, że w dniu 2 grudnia 2010 r. w Łomiankach za pomocą środków masowego komunikowania pomówili Wiesława Pszczółkowski, zajmującego wówczas stanowisko Burmistrza Gminy Łomianki, o popełnienie przestępstwa działania na szkodę Gminy Łomianki polegającego na przekroczeniu uprawnień w zakresie zarządu mieniem tejże Gminy poprzez zawarcie w dniu 25.06.2008 r. w formie aktu notarialnego (repertorium A nr 6753/2008) umowy z firmą Gallmar, a więc o takie zachowanie, które mogło narazić wymienionego na utratę zaufania potrzebnego do pełnienia stanowiska Burmistrza Gminy Łomianki, w ten sposób, iż napisali artykuł pod tytułem „Grunt pod specjalnym nadzorem” zawierający wskazane wyżej treści, który został opublikowany w dwutygodniku „Twoje Łomianki” w numerze 16 z dnia 2.12.2010 r., i za to na podstawie art. 212 § 1 i § 2 k.k. skazuje ich, a na podstawie art. 212 § 2 k.k. w zw. z art. 60 § 2 i § 7 k.k. odstępuje od wymierzenia oskarżonym kary;
- II. na podstawie art. 60 § 7 k.k. orzeka podanie wyroku do publicznej wiadomości poprzez zamieszczenie na tablicy ogłoszeń Urzędu Miejskiego w Łomiankach jego odpisu przez okres 2 (dwóch) miesięcy;
- III. na podstawie art. 628 pkt 1 k.p.k. zasądza od każdego z oskarżonych na rzecz oskarżyciela prywatnego kwotę po 150 zł (sto pięćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;
- IV. na podstawie art. 628 pkt 2 k.p.k. zasądza od każdego z oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa kwotę po 50 zł (pięćdziesiąt złotych) tytułem całości wydatków poniesionych przez Skarb Państwa.